·ОД. II. ЯМБОЛЪ, 24 ЮЛИЙ 1924 ГОД. БРОЙ 6. — 58

ТРАКИЕЦЪ

седмиченъ вестникъ за обществени и стопанско-економически новини.

:: УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ. ::

Всичко се изпраща до печатница „Свѣтлина"—Марангозовъ—Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв. за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лева.

Отдѣленъ брой 1·50 лева.

ПЛАЩА СЕ: за известия вѣнчални, годежни и именни дни по 50 л., за скръбни—100 лева.

Официални обявления по 2·50 лв. на □ с. м. Сѫдебнитѣ пристави плащатъ по 1·20 лева на дума.

Търговски по 50 ст. на □ см.

За хроникиране—5 лева на редъ

Всичко въ предплата.

Рѫкописи не се връщатъ.

Г-ца Руска С. Казанджиева

и

Г-нъ Теодоръ Драгановъ

СГОДЕНИ.

Ямболъ. 19 юлий 1924 год. Ямболъ.

ЯМБОЛСКО ИЗРАИЛСКО УЧИЛИЩ. НАСТОЯТЕЛСТВО.

О Б Я В А.

Ямболското израилско училищно настоятелство търси **учитель или учителка по български езикъ** съ нѣколко годишна практика—безразлично отъ каква народность е.

Документитѣ и условията си могатъ да отправятъ до сѫщото настоятелство съ заявление обгербвано съ 3 л. гербова марка.

1—2 **Отъ Настоятелството.**

Акушерката Райна Карапчанска—Дончева

се премѣсти въ I и отдѣлъ на гр. Ямболъ, улица «Търговска», въ домътъ на **Никола попъ Груевъ**, срещу училището «св. Кирилъ и Методий». 2—3

ПРОДАВА СЕ дворъ 250 кв метра на ул. „Стара Планина" съ кѫща отъ 2 стаи, мутвакъ и салонъ.

Нотариаленъ актъ веднага.

Споразумение адвокатитѣ **Дим. Хаджиевъ и Дим. Панковъ — Ямболъ.** 1—2

МЕХАНИЧЕСКО АТЕЛИЕ НА МИХАИЛЪ ИВАНОВЪ ДО ЧИТАЛИЩЕ „СЪГЛАСИЕ".

Изработва **нови метални легла — табло** и поправя всички видове **шевни и плетачни машини.**

ЦЕНИ УМѢРЕНИ. 2—2

Бояджийско Декоративно Строително Ателие „ШЕВИЦА"

НА ПЕТРЪ З. БОНЕВЪ

ул. „Македонска" — срещу зарзаватчийскитѣ дюкяни. 3—3

Приема за изработване всѣкаква бояджийска работа, като: стенна декорация, фирми на ламарина, платъ, зидъ и стъкла.

Боядисване разни мобели и др. въ разни цвѣтове.

Въ ателието се продаватъ разни шаблони за декорации, като: бордюри, фризи, щрайзери и тапети съ една и нѣколко бои.

Продава или приготовлява готови блажни бои, като дава и опѫтвания за начина на работенето.

РѢКА ТУНДЖА ВЪ СТАРА-ЗАГОРА И ВЪ ЯМБОЛЪ.

За водниятъ синдикатъ «Тунджа» въ Ст.-Загора ежедневната преса оповестява: «Една германска експертиза отъ водни инженери проучи голѣмиятъ проектъ на синдиката и депозира доклада си въ свръзка съ който пристигна отъ София началника на Водното Отдѣление инженеръ Абаджиевъ. Вчера (11 юлий) г. Абаджиевъ придруженъ отъ секционния инженеръ замина за р. Копринка, притокъ на Тунджа. Следъ завръщането имъ, ще се свика управителното тѣло на синдиката, за да се сезира съ доклада на германската експертиза, а следъ това на публично събрание ще се разясни на гражданството въпроса за положението на синдиката и ще се апелира къмъ него да даде подкрепата си».

Докато старазагорци ще прокарватъ р. Тунджа съ тунелъ подъ Срѣдна Гора, за да напояватъ полята и освѣтяватъ окрѫга си, или както германскитѣ инженери сѫ заявили — съ реализирането на проекта, старозагорско ще се преустрои съ две реколти въ годината и съ изобилия като въ Месопотамия, — за рѣка Тунджа въ Ямболъ следва да се оповести:

Тя напустна вече Ямболъ; отъ 12 дни широкото ѝ корито представлява грамадно по пространство блато — дълго 12,000 метра и широко 100. Всрѣдъ града по двата брѣга сѫ нуждницитѣ и други отходни мѣста, които заедно съ табахнитѣ и сахланата вънонятъ Ямболъ; разпоредено е отъ друга страна, по тая заблатена часть да се изхвърлятъ боклуцитѣ на града. Вследствие на това командированиятъ лѣкарь отъ Дирекцията на Народното Здраве да изучава маларията въ Бургаско, ще направи добре да се отбие въ Ямболъ съ пълно съзнание, че ще се сдобие съ обширни знания за култивиране на почви за отглеждане на маларични микроби.

Плавателниятъ корабъ «Радецки» пъленъ отвътре съ зеленясала вода, е завързанъ съ синджиръ срѣдъ гьола до канцеларията на Секцията по Водитѣ край останалитѣ на сухо нуждници.

На мѣстото, кѫдето Тунджа напуща Ямболъ, нѣколко цигани, закарани съ стража до бента, сѫ изсекли много върби около него и доколкото техническитѣ имъ разбирания се простиратъ, се старали да набутатъ водитѣ на Тунджа въ заблатеното 12 километрово корито, по което днесъ стоятъ засъхнали бентоветѣ на 5 воденици.

Воднитѣ синдикати—сѫщо тъй именувани, като старозагорския «Тунджа» разполагатъ съ 1 милионъ и 20 хиляди лева, изпратени отъ София, но поради липса на кворумъ на управителнитѣ имъ тѣла, държатъ отъ година неплатени печата, напечатанитѣ кочанни квитанции, афишитѣ на Секцията по Водитѣ, отъ чийто име сѫ издадени, безъ човѣкъ отъ сѫщата съ нѣщо да е участвувалъ, за да се даде импулсъ на воднитѣ синдикати и синдикалния имъ съюзъ. Цѣлата тая работа е проваляне труда на лица, които сѫ схващали, че съ умѣлото насочване днешното игнорирано състояние на рѣката, отъ нея би се добили блага за разнообразнитѣ нужди на земледѣлския край около Тунджа.

Отстранявайки досегашнитѣ ѝ опустошителни прояви, тя би се впрѣгнала: да напоява ямболск. поле, да произвежда електрическа енергия и да се използува за най-евтинитѣ въ свѣта пѫтни съобщения.

Обаче мѣстната техническа обноска къмъ тая богата рѣка е свела резултатитѣ до предстоящата перспектива: вмѣсто да се устройва екскурзия на ямболци до Цариградъ, по-умѣстно е чумата отъ Цариградъ да си устрои екскурзия отъ тамъ до Ямболъ, въ който тя би намерила благоприятна почва да се установи на продължително мѣстожителство въ Ямболъ и околностьта му.

D-r Wasser.

Г. Драгановъ.

БАНДЕ МАТАРАМЪ!*)

(Източници: «Махатма Ганди» — Р. Роланъ, «Домъ и Свѣтъ» — Тагоръ, «Университетътъ на Роб. Тагоръ въ Бенгалия» — Алдо Сорани. в Secolo).

Въ романа на Тагоръ: „Домъ и Свѣтъ"—Сандипъ Бабу често повтаря: Банде Матарамъ! (поздравъ майко!). Това сѫ първитѣ думи отъ химна на Суодеши—народното движение въ Индия за освобождение отъ Англия. Борбата се води отъ Махатма[1]) Ганди, чрезъ нови методи: неучастие въ отрицателнитѣ черти на западната култура: убиване, употрѣбяване алкохолъ. месо, опиумъ. „Никакво участие въ английскитѣ учреждения", казва Ганди. Народа се отказва, захвърля „чуждото", защото: борбата е и бойкотъ на всичко „другоземно".

Подъ звуцитѣ на химна, всѣки изважда старитѣ станове или прави нови и тъче платъ за себе си. Всѣки работи това, което му е потрѣбно. Всѣки разгръща поемитѣ на бенгалеца Тагоръ, когато отпочива и очаква Новата Епоха, която идва за Индия. Индийцитѣ знаятъ: идва новъ етапъ въ тѣхния животъ, който е и за човѣчеството, защото: „Пробуждането на Индия е часть отъ пробуждането на цѣлъ свѣтъ", говорятъ днесъ въ Индия—Тагоръ и Ганди. Тѣзи двама човѣка стоятъ предъ прага на европейската действителность и сочатъ отъ два върха Новото, което се заражда въ живота на индуситѣ. То започва съ думитѣ на Ганди: „Да пожертвуваме себе си!" И туй пожертвуване не е само за една страна, за единъ народъ — то е за *човѣка*. „Ние окѫсанитѣ просяци на Изтока, трѣбва да извоюваме свободата за цѣлото човѣчество". Тъй говорятъ пламеннитѣ апостоли на нова Индия — Тагоръ и Ганди.

И когато единиятъ изпадне въ крайность, другия мѫдро съветва и напѫтва борбата. Така Тагоръ бѣше писалъ въ романа си: „Домъ и Свѣтъ"—: „все едно — да кажешъ, че кѫщата не може да се освѣти, ако не се запали". Тѣзи предупредителни думи бѣха за Ганди, който презъ 1921 год. августъ месецъ, изгори въ Бомбай всички скѫпи платове.

Тагоръ искаше: народа да не изпадне въ гнѣвъ, злоба, отмъщение. Въ сѫщото време, когато изгориха платоветѣ, другаря на Тагоръ—Андрюсъ, забелеза: „Отначало предметитѣ! А сетне и хората". И тогава Ганди винаги пъленъ съ смирение и горящъ ентусиазмъ, благодари на „великия часовой" — Тагоръ, че пази Индия отъ опасности и да се оправдае, той отговори: „Индия умира отъ гладъ. Необходимо е да се преде! Нека и Тагоръ да преде, като всички. Нека и той изгори своя задграниченъ платъ!... Това е задачата на нашето време".

Стана и хурката, днесъ отново излизатъ на животъ. Машината захвърлена. При тъченето и преденето се влива пѣсеньта и радостьта на семейството.

[1]) Буквално: светия.

*) Давайки въ два броя мѣсто на тоя — ако може да се именува *очеркъ* — редакцията счете за навременно да засегне само съ тия кратки редове днешния грамаденъ духовенъ подемъ на *Изтокъ*, чийто влияние е доминирало въ всички епохи и въ всички континенти на човѣчеството по земното кълбо.

Редакцията.

ДВЕ ЧИТАЛИЩА:

„Развитие" въ К.-Агачъ и „Съгласие" въ Ямболъ.

Първото е устроило лотария за ..00,000 лева съ 25,000 билети по ..0 лева всѣки нумеръ; ще се изтеглятъ 660 печалби за 100,000 лева. Прихода отъ лотарията ще се употрѣби за постройка на читалищна сграда въ навежднато и бѫдаще градче К.-Агачъ.

Ямболъ, изглеждащъ на столица, ако се съпостави съ претенцираната отъ него култура, съ количеството на заможни граждани и широки срѣди отъ интелигенция,— по отношение на функциониращето си читалище е само буквена претенция.

При наличностьта на заможно гражданство, което, ако се амбицира и самоорганизира, би построило десетина сгради отъ типа на съхраняванитѣ въ шкафоветѣ му планове, — отъ години наредъ се стреми да увещае държавнитѣ каси да му отпуснатъ милиони, за да се показва предъ проходящитѣ чужденци, че и то е барабаръ Петко съ мѫжетѣ.

И вмѣсто да потърси средства за изграждането на монументалната си сграда между съзналитѣ нужда отъ комфортенъ театъръ, за чийто вкусъ ще се изгражда, —ямболското читалище проектира преди да е събрало не милионъ, но и стотина хиляди лева, да сключи държавенъ заемъ отъ 4 милиона лева и впоследствие — понеже нѣма да е рентабилно — да направи постѫпки да му се прости дълга.

Гражданство, чийто идеология се състои въ изнудване олющената отъ чужденци и свои държавна каса, за да се благоустрои за чужда смѣтка въ модерни блѣсъци, показва, че е загубило пусулата да кара общественитѣ си работи по реда на нормалното имъ развитие.

Въ това отношение К.-Агачъ е съ по-здрави идеи отколкото Ямболъ.

ПОЧИСТВАНЕ КОРИТОТО НА РѢКА ТУНДЖА.

Съгласно заповѣдь № 5010 отъ миналата година, отъ Министерството на Земледѣлието, на която г секционния инженеръ даде ходъ тая година, комисия въ съставъ: финансовия началникъ Ат. Доловъ, члена отъ общинската комисия Ст. Кожухаровъ, въ присѫтствието на водоползувателя за плавателность по р. Тунджа, подъ председателството на секционния инженеръ П. Шевкеновъ, е обходила коритото на р Тунджа като се е спрѣла на бентоветѣ на изоставенитѣ воденици на Ив. Пенчевъ въ Софуларската улица на града и на х. Маринъ Рашевъ надъ ташлъшката воденица и ония само дървета, които прѣчатъ на свободното течение на рѣката отъ града до желѣзния мостъ при с Кулаклий.

Въ поднесения отъ инженера протоколъ за доподписване е казано: 1) разрешава се на Ст. Димитровъ да извади камънитѣ отъ двата бента, безъ да заплаща нѣщо, но да остави извадениятѣ камъни на брѣга на разположение на стопанитѣ на бентоветѣ; 2) да изсече пречащитѣ за течението на рѣката дървета безъ заплащане, които сѫщо тъй да остави по брѣговетѣ.

Въ такава смисъль обаче никой отъ членоветѣ не бѣ се изказалъ. По тая причина подписания и съставенъ отъ инженера протоколъ стои неподписанъ отъ членоветѣ, а поканения да участвува въ огледа водоползуватель е изключенъ отъ протокола. На него е предписано само да плати разноскитѣ, като се е пропуснало да се помене въ инженерския протоколъ, че водоползувателя се задължава да пренесе на гърбъ камънитѣ отъ бентоветѣ до домоветѣ на стопанитѣ и следъ като почисти коритото на Тунджа отъ пречащитѣ върби, да остави само една, на която най-после, той да декларира въ протокола, че ще се обеси съ главата надолу въ водитѣ на Тунджа.